

като не ни дава месо да едемъ, привежда ны полегичко кзмъ сѣщій-а постъ, за да ни са навикне и тѣло-то на промѣнѣ въ хранѣ-тѣ; защото светый отци знаааи сѣ за сички-тѣ слабости чело-вѣчески, и понеже сѣ старахѣ за спасеніе-то на дѹши-тѣ ни, то сѣдихѣ за добро, да са постара-жтз и за слабость-тѣ на чело-вѣческо-то естество; заради това първий-а день на тази недѣла са пѣе: „отворихѣ са предни-тѣ врата на божественно-то покааніе; като очистихмы тѣла-та си, и като са оставамы отъ естїета-та и страсти-тѣ да пристѣпимъ усърдно кзмъ Христа като послушницы негови, кой то пѣвика свѣтъ-а въ царство небесно; да принесемъ за цѣлѣ годинѣ даваніе царю надъ сички-тѣ царѣе, за да дочакамы и свето воскресе-ніе съ любовь.“

Но църква-та тойзи постъ, кзмъ кой-то ны вика, дълбоко е истзлкъвала въ стихиры-тѣ, кои-то са пѣжтз въ срѣдѣ и петъкз: „дѹше моя, кол-то постимъ отъ еденіе, а не си сѣ очистила отъ страсти-тѣ, напразно са радкамъ на постъ-а; ако той не тѣ оправдае, Богъ ще тѣ намрази като лжовницѣ, и ты ще са сравнишъ съсъ зли-тѣ дѹхове, кои-то никоги не едѣтз. И тѣй не дѣй грѣ-ши, за да ти не бѣде постъ-а напразно, ами си обѣздай дѹшепагѹбны-тѣ желанїа, и имай си на умъ-а, като че стоишъ предъ распятаго спасителѣ, и като са распѣвашъ заедно съсъ оногова, кой то е претѣрпѣлъ много мъки заради тебе, викай кзмъ